

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך אל פני
האדון יי' שמונת כג יז
2. שלש רגלים תחג לי
בשנה שמונת כג יד

הגהות הב"ח

(ב) חוסי' ד'יה' אלו דלמא
ד'רסין דמקדמונית;
(ג) ד'יה' אלו וסי' מנחם
אדרבי' שפעלן דאמר
חזן קר וסי' לילך דק
אזרן קרל וסי' קדאמר
ד'רסין שטמון: (א) אד' קרל
ימלא' הוכר קדדשי
ונסבך קמא ד'יה' וסי'
נסבך ונסבך שטמון ספר
ליה שטרי' אנטערן
למשטי' ספיקא' שאם
הביא מחרוסי' ויני' וני'
נפיק ממה נסבך וסי' גלא'
אזרן אלא למשטי';
(ד) אד' אלו יקירטו מנחם
דספ' עבד' אפלט';
(ה) אד' אלו גלרסה וסי'
דמוקי' לה נ' קרען וסי'
אלא משום ד'ביני' דשמי'
למס':

גליון הש"ס

נברא הא למה לי קרא
עין שיעה מקובלת רפ"ב
דב"מ ד"ה מלא פירות בשם
הקדמב"ל:

לעזי רש"י

קורדוון [קורדואן].
עור רך המיוצר בקורדובה
שכספרד.

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

דבמו שנגה שור חמור וגמל. דבבא קמא (דף טו.) דנעשה מועד לכלל ולא אחריו עד שיהא מועד בשלשה בכל מין ומין דהואיל והועד בשלשה נגיחומוי בשלשה מינין אין זה מקפיד על מין אחריו) אף כאן לא באו שלשה דברים לידו צבת אחת אלא כוון משום שטות: אי

סְפִיקָא לִי. הָא דְמִילָא דְמִשְׁמַע דְבִדְרִי
אֲחֵד מְחִיקִין אוֹתוֹ בְּשׂוּטָה הוּא הִדֵּר
לְכָל אִמְרֵי רַב פַּפָּא אִי
הָא דְתַנְיָא ^אאִי וְהוּא שׁוּר
שְׁנוּתִים לֹא הוּא הִדֵּר
הוּא הִדֵּר בִּיהּ מִמְקַדְשֵׁי
בֵּיהּ דְרֵמִיָּא לְהָא אִי
וְיִטְמָמוּם ^בוּמִטְמָמוּם
רַבִּנָּן ^אזְכוּר לְהוֹצִיא אוֹתוֹ
טוֹמָמוּם וְאַנְדְּרוּגִינוּם
הַקְטָנִים אִמְרֵי מִר זְכוּר
^אהָא לְמָה לִּי קְרָא מִכֵּ
גִּמְמָא הוּא ^אוְכָל מִצְוָה
נְשִׁים פְּטוּרוֹת אֲצִמְרִין
נִילָף רֵאשִׁיָּה רֵאשִׁיָּה
נְשִׁים חַיִּיבֹת אָף כֹּא
אִמְרֵי מִר זְכוּר לְהוֹצִיא
בְּשִׁלְמָא אֲנִדְּרוּגִינוּם
אִמְיָנָא הוּאִיל וְאִתָּא
קָמַל דְּבִרְיָה בְּפִי עֲצָא
סְפִיקָא הוּא מִי אֲצִמְרִין
סְפִיקָא אִמְרֵי אֲבִי כִשְׁמִי
כָּל זְכוּר לְרִבּוּת אֲחֵר
מִחֲרַשׁ שׂוּטָה וְקָמַל
יִכָּאן בְּקָמַן שְׁהֻגֵּי לֹא
הִגִּיעַ לְחִינּוּךְ קָמַן שְׁ
הִיא אִין ה"נ וְאִתָּא
קְרָא לְמֵאִי אֲתָא
"אַחֲרִים אוֹמְרִים" הֵכָּה

וכל זכורך מי שיכול לעלות עם כל זכורך יצאו אל
עם כל זכורך: נשים ועבדים שאינן משוחררים וכו':
אלא עבדים מגלן אמר רב הונא אמר קרא 'אל פני האדון
אדון אחד יצא זה שיש לו אדון אחר הא למד ל' מ' ש
שהאשה חייבת בה עבד חייב בה כל מצוה שאין האשה
חייבת בה ^ודגמר לה לה מאשה אמר רבינא 'לא נצו
עבד וחציו בן חורין דיקא נמי דקתני נשים ועבדים
שאינן משוחררין אלימא שאינן משוחררין כלל ליתנן
לאו שאינן משוחררין לגמרי ומאי ניהו מי שחציו
ש"מ: והחזיר והסומא וחולה והקזן: תנו רבנן ^ברגליו
יכר אחר רגלים ^בפרט לחזיר ולחולה ולסומא
לעלות ברגליו ושאינו יכול לעלות ברגליו לאתווי מ

יְרִי יִתֵּן בָּן בְּרוּךְ שֶׁצִּיּוֹר וְשֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר עַל הַנֶּחֱלָא וְשֶׁהוּא אֵלֶּיךָ
 לְמַחֲמֵה שְׂפָרִי וְעֵדֶיךָ אֶפְיִלִּי לִמְלֵךְ דְּלִמְחֵה שְׁמוֹנִיזֵין דְּרִאשֻׁן דְּרַפֵּי
 דְּלִדְלִימָה בְּיוֹמָא (ה) מִלֵּן מִקֹּס מִתְחַלְהֵי אִחָד לֵן לְמֵתֵן קִדְּמִין
 גְּבִי ה' שְׁתַּעֲרֵבוּ פְּסָחִיזֵין וְנִמְלֵא יִבְלֵת בְּאֵחָד מֵהֶן וְלֹא דְרִי
 שִׁמְשֵׁן בְּצִיּוֹרָה יִשְׁנוּ בְּהִבְלָה וְלֹא מִשּׁוֹס פְּסָחִיזֵין דְּהִתֵּם בְּהִבְלָה בְּר
 גִּבְר חִיבֹרָה הִי דְלִדְלִימָה אִתְחַלָּה הוּא אֲבָל ה' קִי' לִתְפִּישׁוֹס מִתְחַלָּה
 דְּכִיזֵין פְּרִיז לִקְנוֹן פֶּרֶק שֵׁי (דף עא:)

לא נצרכה אלא לחצו עבר וחצו בן חורין, ולא מימא דקא
 לה (א) ומקיל לה כדי עקיבא בשטלה (עיי' דף חא: (סו' ו) וכן
 נצדו (כ) דמחזקת ארץ חופש לא ימין לה אף שהיא הכא
 קיימא הכא בדאיתא לעיל ריש מביילין ואלו בגיטין ריש השולח
 קלים יתן להדיון אמר רחמנא והאי דיון הוא ופי' משנה אמרנא
 בן דלן יתן אלן דיון אחד יתן לדמות דלן כאלן דמחייב יתן
 הכס כיון דמיא אוליא מילתא דלא הוא עומד בשטח

7.

א [מ]י פ"ב חסלות
חגיגה הלכה א':
בז ב [מ]י פ"ב חס' ע"ו
הלכה ג:
יז ג [מ]י שס ופ"ג חס'ל
חגיגה הל' ב:
יח ד [מ]י פ"ב חסלות
חגיגה הלכה ג:
יט ה [מ]י שס הל' ב:
י [מ]י שס הלכה א'
[פוסק] י"ד סמן דסו
ספיק' יז:
כ ז ח [מ]י שס הלכה א':

מוסף רש"י

מצות עשה שהזמן גורם לו
שרא. שהזמן גורם לו
שחלום. (קדושין) שחלום
אצטרך קרא למעוט
ספיקא. מי חלום ספיקא
קמי חולאש גרין סוף
(ותיבין כב) הלא חלום ספק
קמי שמיא (בבבבב) חלום
פרט לבבלי קבין. מי
שחלום רגלי כפרק דלשון
סמך לבקון ויתקן קב
מקל כחיון וטעון שוקו
לחוט וקורין "אשקל"ה
שפסור מן כרסאיה. דלון לו
רגל ושטרין לו. ובעיני דלירי

רבינו חננאל

[illegible]

א וְלֹא־מִבֹּלְהוֹ. מי אמרין דמין ⁽⁶⁾ דמקדש דמי להאי דהר ביה
גם לזין דחשיב כדרי מקדש דהר ביה או דלמא מהאי לחודיה:
זכור ⁽⁷⁾ לחוציא סומטום ואנדרונונים. גירושלמי בעי מה אמר רבי
יהודה כגנדרונונים דשמעין ליה ⁽⁸⁾ דלמחר דמחללין עליו

שבת נשמעו מן הדא רבי יוחנן בן
הכנאלי בשם רבי יהודה אומר אף
המאכל וליה בר שם אפר קא חלל
דהוה מודה על קדמייתא כו' ומוקי
טעמא דהתם גבי שבת' דריש שם
מנה תלמוד לומר על אפילו ומכא
על ההכל כל זוכר פרט לעוממים

ואנדרוויגס: **אָלע** מיטמס
ספיקא האט. וואָס? לאַנדאָרוויגס
נמי ספיקא האט (אָפּטײַטס מאַסין)
מעטס מקלט זיכער באַמער האַט
(אָלע טומטוס האַלט וואָס פּטורט
וואָס זימלע אָפּטײַטס האַט זימלע
האָט פּטורט וואָס זימלע אָפּטײַטס
לעזער וואָס בנדר פּרעק פּרעק
(דף כח: וואָס) פּסוקן מוזר אַנד נקבה
טאַלמון (בנדרה טאָלמון) וואָס
נאָך וואָס וואָס טומטוס וואָס
וואָס פּרעק מיד אומער האַט
איזט פּרעק וואָס וואָס וואָס
וואָס פּרעק וואָס וואָס וואָס

[illegible]

ליהיה נדבה ואפילו למד' נדרים ונדבות אין קרינן ביו"ט ילקרנו
 יל (ד"ר 1,3) וכן דמנכנל נהי משמחיה ואש"ר דסמכיה לא מיעבד
 ויל נגטנו משמחיה דהי קארמ ש"ס פקד האשנל בנסחסי 77
 דיל וטמא משלחין קרנטימיה וגם לקמן ממעמיה ליה משום דק
 נחש ואירא הוא דריבשא עליה שאני יכול לפמון אכל הא לאו
 דסמכיה בכל כחו צעין דאי באקפיי ידיו ליימי ולימא ולימון
 דלמורא דכלל ענין ממעט מיה קרא:

יהו"ש דלה לה מאשה וקשה דעליה כתיב אר חופשה לא נתיח
ותחת (דף יא) בחציה שפחה וחציה חורין וי"ל מכל מקום אר
מאשה כחציו עבד לפי משנתי חייב דלפי משנה ראשונה
(מנכ"ט) מניעי ליה מי שפחלו עבד אר שי קנס או לא שגלים
קדאמר ההם מחזי לאו לפי משנה אחרונה ואילו הכא פשיטא
הוא אלמ האסר דעומד לבקו את רבו כמאן דשיחור דמי אבל
ההסר כדרימות (דף יא) ממזר (ר"ל) בעינו אחר: